

Dosarul nr. 3rh-59/21

Prima instanță: Curtea Supremă de Justiție – O. Sternioală, I. Sîrcu, V. Doagă,
G. Stratulat, T. Chișca-Doneva, I. Bejenaru,
M. Ghervas, M. Pitic, I. Druță

ÎNCHEIERE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Nina Vascan
Victor Burduh
Maria Ghervas

examinând cererea de revizuire depusă de către Serghei Ciobanu,
în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de către
Serghei Ciobanu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terț Serviciul de
Informații și Securitate cu privire la contestarea actului administrativ,
împotriva hotărârii din 19 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție, prin care
s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Serghei Ciobanu,

constată:

La 20 septembrie 2017, Serghei Ciobanu a depus acțiune în contencios
administrativ, care a fost completată prin cererea din 05 octombrie 2017, împotriva
Consiliului Superior al Magistraturii, terț Serviciul de Informații și Securitate cu
privire la contestarea actului administrativ (f.d. 16-21).

În motivarea acțiunii a invocat că prin Hotărârea Parlamentului Republicii
Moldova nr. 1302 din 24 februarie 1993 a fost ales în calitate de membru al
tribunalului militar al orașului Chișinău.

Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 505 din 20 februarie 2002
Serghei Ciobanu a fost numit în funcția de judecător până la atingerea plafonului
de vârstă.

În baza Legii cu privire la reorganizarea instanțelor judecătorești nr. 76 din 21
aprilie 2016, în vigoare din 01 iulie 2016, Judecătoria Militară și-a încetat
activitatea de la 01 aprilie 2017. În legătură cu acest fapt, la 06 februarie 2017,
Serghei Ciobanu a depus la Consiliul Superior al Magistraturii o cerere prin care a
solicitat transferarea din funcția de judecător al Judecătoriei Militare în funcția de
judecător al Judecătoriei Chișinău, începând cu data de 01 aprilie 2017.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 116/6 din 14 februarie
2017, Serghei Ciobanu a fost propus Președintelui Republicii Moldova, pentru a fi

numit prin transfer în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău, începând cu 01 aprilie 2017.

La 20 mai 2017, prin comunicarea scrisă nr. 01/1-06-55, Președintele Republicii Moldova a informat Consiliul Superior al Magistraturii despre respingerea propunerii privind numirea lui Serghei Ciobanu în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău, motivând că acesta ar fi comis abuzuri, folosind intenționat situația de serviciu în interese personale, pentru a facilita angajarea fiicei sale în cadrul unor instituții de profil militar, precum: Marele Stat Major al Armatei Naționale, Spitalul Clinic Central și Judecătoria Militară în perioada anului 2012, care nu avea studii superioare complete la acea perioadă.

Astfel, a fost pornit un proces penal pe baza acțiunilor ilegale ale președintelui Judecătoriei Militare, fapt certificat în registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni al Centrului Național Anticorupție din 11 februarie 2013. Totodată, la 04 martie 2013, a fost emisă ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale.

Potrivit notei-informative întocmite de către Inspekția Judiciară, în urma studierii temeiurilor de refuz a candidaturii judecătorului Serghei Ciobanu pentru numirea în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău prin transfer, prin prisma integrității și compatibilității cu interesele funcției de judecător, nu s-au constatat factori de risc, existența conflictelor de interese, încălcarea restricțiilor și incompatibilităților în privința acestuia. S-a propus examinarea cererii judecătorului Serghei Ciobanu în ședința Consiliului Superior al Magistraturii pentru înaintarea repetată a candidaturii sale de numire prin transfer în funcția de judecător în Judecătoria Chișinău.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 386/18 din 06 iunie 2017, emisă pe marginea informației Președintelui Republicii Moldova și notei-informative a Inspekției judiciare, referitor la respingerea candidaturii domnului Serghei Ciobanu pentru numire în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău și cererea magistratului privind propunerea repetată pentru numire în funcția solicitată, s-a decis de a expedia materialele în privința domnului Serghei Ciobanu Serviciului de Informații și Securitate pentru verificare suplimentară.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 568/26 din 05 septembrie 2017 „cu privire la informația Președintelui Republicii Moldova și nota-informativă a Inspekției judiciare, referitor la respingerea candidaturii domnului Serghei Ciobanu pentru numire în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău și cererea magistratului privind propunerea repetată pentru numire în funcția solicitată” s-a respins cererea lui Serghei Ciobanu privind propunerea repetată de numire în funcția de judecător, prin transfer la Judecătoria Chișinău.

Judecătorul Serghei Ciobanu s-a recunoscut incompatibil cu funcția de judecător în baza art. 15 alin. (4) și alin. (5) din Legea privind verificarea titularilor și candidaților la funcțiile publice nr. 271 din 18 decembrie 2008.

S-a propus Președintelui Republicii Moldova eliberarea lui Serghei Ciobanu din funcția de judecător în temeiul art. 15 alin. (4) și alin. (5) din Legea privind verificarea titularilor și candidaților la funcțiile publice nr. 271 din 18 decembrie 2008.

Reclamantul a notat că pentru a decide astfel, Consiliul Superior al Magistraturii a reținut avizul consultativ al Serviciului de Informații și Securitate nr. 5/1655 din 03 august 2017, prin care s-a constatat existența factorilor de risc,

care dăunează intereselor publice, prevăzuți de art. 4 lit. c) din Legea privind verificarea titularilor și candidaților la funcțiile publice nr. 271 din 18 decembrie 2008, ce rezultă din:

- existența hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 256/13 din 11 aprilie 2017 „cu privire la eliberarea acordului Procurorului General, Eduard Harunjen, referitor la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a unui judecător”, prin care s-a hotărât de a elibera Procurorului General Eduard Harunjen acordul referitor la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Serghei Ciobanu în baza art. 307 alin. (2) lit. c) din Codul penal, pentru revizuirea unei sentințe emise cu 16 ani în urmă și adoptarea unei noi hotărâri de încetare a procesului, fără careva motive legale;

- judecătorul Serghei Ciobanu ar fi comis abuzuri în serviciu, folosind intenționat statutul în interese personale, pentru a facilita angajarea fiicei sale în instituții cu profil militar în perioada anilor 2012 – 2014, fără ca aceasta să dețină studii superioare complete la acea perioadă.

În opinia reclamantului, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 568/26 din 05 septembrie 2017 este ilegală, deoarece se fundamentează cu precădere pe avizul consultativ întocmit de către Serviciul de Informații și Securitate din 03 august 2017.

Curtea Constituțională a reținut în pct. 47, 102 din Hotărârea nr. 32 din 05 decembrie 2017 „privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea privind verificarea titularilor și candidaților la funcțiile publice nr. 271 din 18 decembrie 2008” că hotărârea privind compatibilitatea sau incompatibilitatea persoanei urmează a fi adoptată în limitele avizului Serviciului de Informații și Securitate. Astfel, dacă avizul stabilește existența unor factori de risc, titularul este automat declarat incompatibil. Prin urmare, avizul prezentat de către Serviciul de Informații și Securitate, chiar dacă este numit „consultativ”, prin natura și esența sa în mod indirect devine obligatoriu în procesul adoptării deciziei de către Consiliul Superior al Magistraturii privind compatibilitatea/incompatibilitatea candidatului sau a titularului funcției de judecător.

Cu referire la desemnarea Serviciului de Informații și Securitate ca autoritate națională de verificare a titularilor și a candidaților la funcții publice, Curtea Constituțională a reținut că legiuitorul acordă acces nelimitat și nesupravegheat la toate datele deținute de persoane de drept public și privat, unei instituții care nu îndeplinește condiția referitoare la un organism civil, supus controlului democratic (pct. 94 HCC nr. 32 din 05 decembrie 2017).

Totodată, Curtea Constituțională a statuat că este evidentă intenția legiuitorului de a stabili în competența Serviciului de Informații și Securitate colectarea tuturor datelor privind titularul sau candidatul la funcția publică, oricare ar fi natura acestora, atât din mediul public, cât și din cel privat. Or, în condițiile în care Serviciul de Informații și Securitate constituie o structură militară, de informații, conspirațională, apare în evidență că o atare entitate nu îndeplinește condițiile cu privire la garanțiile necesare respectării drepturilor fundamentale referitoare la viața intimă, familială și privată și la secretul corespondenței. Această împrejurare este de natură a constitui o ingerință în drepturile fundamentale la viața intimă, familială și privată și a secretului corespondenței (pct. 93 HCC nr. 32 din 05 decembrie 2017).

La fel, reclamantul a menționat că, anterior, Consiliul Superior al Magistraturii a emis Hotărârea cu privire la avizele consultative pe marginea verificării unor judecători cu nr. 317/14 din 11 mai 2016, prin care a hotărât de a lua act de avizele consultative ale organului de verificare, inclusiv în privința judecătorului Serghei Ciobanu (Judecătoria Militară) și a-l considera compatibil cu interesele funcției publice. Copia respectivei hotărâri a fost expediată pentru informare Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova și adusă la cunoștință persoanelor vizate, nefiind contestată.

Din acest raționament, reclamantul a considerat că există dubii cu privire la legalitatea efectuării verificării sale suplimentare de către Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova. Or, la întocmirea avizului, Serviciul de Informații și Securitate a relatat despre pretinsele situații de fapt, care au avut loc și pe care le-a considerat relevante procesului de verificare, având corespunzător și împuternicirile legale de a menționa în avizul consultativ toată informația de care dispune.

Astfel, din avizul consultativ al Serviciului de Informație și Securitate nr. 5/1655 din 03 august 2017 rezultă că în cadrul verificării suplimentare nu s-a făcut altceva decât să se interpreteze și utilizeze informația anterioară într-un mod diametral opus.

Revizuentul a notat că, prin prisma art. 8 alin. (3) din Legea nr. 271 din 18 decembrie 2008, în privința sa nu putea fi inițiată verificarea, dat fiind faptul că perioada de la verificarea anterioară nu depășise 5 ani. Însă, în pofida faptului că nu existau premise, verificarea suplimentară a relevat existența unor informații anterioare verificării din anul 2016, când în baza aceluiași informații a fost declarat compatibil cu interesele funcției publice. Mai mult ca atât, Consiliul Superior al Magistraturii cunoștea despre aceste acte, fapt confirmat de membrul Consiliului Superior al Magistraturii – Dumitru Vistemicean, în opinia separată formulată la hotărârea nr. 386/18 din 06 iunie 2017.

La fel, reclamantul a relevat că temeiurile din hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 568/26 din 05 septembrie 2017, în baza cărora a fost declarat incompatibil cu interesele funcției publice, sunt abstracte, prin preluarea și expunerea fără rezerve a prevederilor legale, însă fără a arăta modul în care acestea se aplică în cazul său.

Potrivit art. 20 alin. (5) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, în cazul reorganizării sau dizolvării instanței judecătorești, judecătorul este transferat, cu consimțământul lui, în temeiul legii, la altă instanță judecătorească.

Conform art. 3 alin. (2) din Legea cu privire la reorganizarea instanțelor judecătorești nr. 76 din 21 aprilie 2016, după încetarea activității Judecătoriei Comerciale de Circumscripție și a Judecătoriei Militare, judecătorilor acestora li se va propune transferul în funcțiile vacante din cadrul judecătoriilor nou-create conform art. 1 alin. (1) din respectiva lege.

Ca excepție de la art. 20 din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, transferul judecătorilor de la judecătoriile care își încetează activitatea în temeiul art. 1 alin. (3) din prezenta lege nu este precedat de evaluarea performanțelor acestora.

Astfel, în speță, reclamantul a indicat că odată ce în anul 2016 a fost declarat compatibil cu interesele funcției publice, prin prisma normelor legale citate mai sus, urma a fi transferat în una din judecătoriile reorganizate.

Cu atât mai mult că Legea nu definește în mod cert care sunt aspectele ce urmează a fi evaluate atunci când este verificată activitatea unui judecător, conținând formulări vagi, care pot presupune orice.

Respectiv, în condițiile în care temeiurile pentru eliberarea judecătorului din funcție sunt reglementate exhaustiv la art. 25 din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, apare situația când printr-o normă generală se dublează temeiurile eliberării din funcție a judecătorului, deoarece Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995 nu prevede posibilitatea eliberării din funcție a judecătorului în baza avizului Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova.

Așadar, deși, avizul întocmit de către Serviciul de Informații și Securitate poartă un caracter consultativ, *de facto* Legea nr. 271 din 18 decembrie 2008 îi atribuie un caracter obligatoriu, în condițiile în care evaluarea activității profesionale a angajaților tine de competența entității publice în care aceștia activează, iar evaluarea activității judecătorilor de către executiv încalcă principiul separării puterilor în stat.

În opinia reclamantului, Consiliul Superior al Magistraturii se limitează la o examinare formală, fără a aprecia și verifica existența reală a condițiilor sau circumstanțelor prevăzute de lege pentru constatarea incompatibilității persoanei cu funcția de judecător în baza materialelor prezentate. Prin acesta se suprimă rolul constituțional al Consiliului Superior al Magistraturii în calitatea sa de garant al independenței puterii judecătorești.

Reclamantul Serghei Ciobanu a solicitat prin acțiunea înaintată anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii „cu privire la informația Președintelui Republicii Moldova și nota-informativă a Inspecției judiciare, referitor la respingerea candidaturii domnului Serghei Ciobanu pentru numire în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău și cererea magistratului privind propunerea repetată pentru numire în funcția solicitată” nr. 568/26 din 05 septembrie 2017 și anularea avizului consultativ al Serviciului de Informații și Securitate nr. 5/1655 din 03 august 2017, emis în privința judecătorului Serghei Ciobanu.

Prin hotărârea din 19 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Serghei Ciobanu (f.d. 134-145).

La 26 aprilie 2021, Serghei Ciobanu a depus la Curtea Supremă de Justiție cerere de revizuire, solicitând în temeiul art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă casarea integrală a hotărârii din 19 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție, cu transmiterea cauzei pentru examinare conform competenței la Curtea de Apel Chișinău (f.d. 147-153).

În motivarea revizuirii a invocat că temei pentru adoptarea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 568/26 din 05 septembrie 2017 a servit avizul consultativ al Serviciului de Informații și Securitate nr. 5/1655 din 03 august 2017, întocmit în privința judecătorului Serghei Ciobanu și în care este indicat că prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 256/13 din 11 aprilie 2017 a fost eliberat Procurorul General Eduard Harunjen acordul la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Serghei Ciobanu în baza art. 307 alin. (2) lit. c) din

Codul penal, pentru revizuirea unei sentințe emise cu 16 ani în urmă și adoptarea unei noi hotărâri de încetare a procesului, fără careva motive legale.

Revizuentul a notat că această circumstanță a fost interpretată și reținută ca factor de risc în activitatea judecătorului Serghei Ciobanu, care dăunează intereselor publice, conform art. 4 lit. c) din Legea privind verificarea titularilor și candidaților la funcțiile publice nr. 271 din 18 decembrie 2008.

În acest sens revizuentul a invocat că prin sentința din 15 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost achitat de învinuirea înaintată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) din Codul penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

La fel, prin decizia din 28 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, pronunțată integral la 25 iunie 2020, s-a respins ca nefondat apelul procurorului în procuratura Anticorupție declarat împotriva sentinței din 15 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și s-a menținut sentința atacată fără modificări. Iar, prin decizia din 27 ianuarie 2021 a Curții Supreme de Justiție, pronunțată integral la 12 martie 2021, s-a decis asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău împotriva deciziei din 28 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Astfel, revizuentul a remarcat că prin sentința din 15 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, decizia din 28 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 27 ianuarie 2021 a Curții Supreme de Justiție s-a constatat că acțiunile sale nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 307 alin. (2) lit. c) din Codul penal.

Respectiv, circumstanțele cuprinse în avizul consultativ al Serviciului de Informații și Securitate nr. 5/1655 din 03 august 2017 au fost reținute și interpretate tendențios, or, prin actele judecătorești indicate mai sus s-a constatat nevinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate. Mai mult ca atât, în conformitate cu art. 390 alin. (3) din Codul de procedură penală, sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

Revizuentul a considerat că, deoarece argumentele din avizul consultativ al Serviciului de Informații și Securitate nr. 5/1655 din 03 august 2017, care au stat la baza emiterii hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 568/26 din 05 septembrie 2017, și-au pierdut orice efecte factico-juridice, apare necesitatea redeschiderii procedurii judiciare privind examinarea legalității hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii.

În opinia lui Serghei Ciobanu, la caz, redeschiderea procesului rezultă din circumstanțele și faptele noi, recent descoperite, care sunt de natură să afecteze decizia contestată, precum și din înlăturarea unor consecințe negative serioase, generate în urma încălcării flagrante a normelor constituționale, care au lezat interesele revizuentului și nu pot fi rectificate decât prin reexaminarea cauzei.

La 20 mai 2021, Curtea Supremă de Justiție a notificat Consiliului Superior al Magistraturii și Serviciului de Informații și Securitate copia cererii de revizuire depuse de către Serghei Ciobanu, explicându-le dreptul de a depune referințe asupra motivelor revizuirii (f.d. 227).

Prin referința depusă, Consiliul Superior al Magistraturii a solicitat respingerea ca fiind inadmisibilă a cererii de revizuire depuse de către Serghei Ciobanu, din motiv că argumentele invocate de către revizuent nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 449 din Codul de procedură civilă.

În debut, Colegiul învederează că legea administrativă nu reglementează instituția revizuirii actelor judecătorești de dispoziție, dar stipulează la articolul 195 din Codul administrativ că procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Respectiv, procedura revizuirii urmează a fi efectuată în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă.

Examinând admisibilitatea revizuirii, prin prisma argumentelor și în limitele temeiurilor de drept invocate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că aceasta este inadmisibilă, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Ab initio, instanța de revizuire consideră oportun de a învedera că, în sensul Capitolului XXXIX din Codul de procedură civilă, revizuirea face parte din categoria căilor extraordinare de atac, de retractare, prin intermediul căreia se poate obține desființarea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege.

Având în vedere că retractarea unei hotărâri judecătorești definitive produce efecte grave pentru părți și pentru stabilitatea raporturilor juridice civile, legea admite revizuirea numai în cazurile strict determinate.

Pe de altă parte, revizuirea constituie un remediu procesual important pentru înlăturarea acelor situații excepționale care au făcut ca o hotărâre judecătorească să fie viciată chiar în substanța sa.

Din considerent că revizuirea ocupă un loc aparte în sistemul căilor legale de atac, Colegiul găsește necesar a evoca doar trăsăturile distinctive speței, or, legiuitorul a impus unele reguli de procedură specifice care se aplică acestei căi de atac și care evidențiază deopotrivă locul aparte pe care-l ocupă revizuirea în sistemul procedural.

Așa, din motiv că revizuirea face parte din categoria căilor extraordinare de atac, este guvernată de reguli speciale, iar legiuitorul a prevăzut expres și exhaustiv la art. 449 din Codul de procedură civilă temeiurile pentru declararea acesteia.

În sensul art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, în baza căruia Serghei Ciobanu și-a întemeiat cererea de revizuire, temei de desființare a unei hotărâri judecătorești irevocabile poate constitui faptul că au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

La capitolul dat, Colegiul învederează că circumstanțele nou-descoperite sunt totalitatea de fapte juridice (obiect al probației) ce duc la apariția, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile, care au o importanță esențială pentru soluționarea justă a cauzei civile, totodată, având putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată, care nu au fost și nici nu au putut fi cunoscute revizuentului anterior, dar existau până la momentul pronunțării hotărârii și au fost descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă.

Astfel, pentru invocarea acestui temei de revizuire este necesar ca circumstanța nouă să îndeplinească două condiții esențiale și cumulative: 1) să existe anterior pronunțării hotărârii; și 2) să-i devină cunoscută revizuentului ulterior pronunțării hotărârii.

Circumstanțele nou-descoperite sau faptele esențiale ale cauzei, în sens procesual, trebuie să constituie obiect al probării existenței sau lipsei faptelor juridice privind apariția, modificarea sau stingerea raporturilor juridice.

Respectiv, analizând cererea de revizuire, Colegiul constată că drept circumstanțe plauzibile, nou descoperite, Serghei Ciobanu a invocat sentința din 15 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani; decizia din 28 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 27 ianuarie 2021 a Curții Supreme de Justiție, prin care s-a constatat că acțiunile sale nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 307 alin. (2) lit. c) din Codul penal.

Instanța de revizuire consideră că sentința din 15 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani; decizia din 28 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 27 ianuarie 2021 a Curții Supreme de Justiție nu constituie circumstanțe nou-descoperite, deoarece au apărut posterior emiterii hotărârii judecătorești, retractarea căreia se solicită.

Respectiv, aceste înscrisuri nu puteau constitui obiect al probației raporturilor juridico-publice supuse controlului legalității în prezenta speță la momentul judecării cauzei și emiterii hotărârii din 19 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție și care ar fi fost în stare de a influența adoptarea unei alte soluții decât cea pronunțată prin hotărârea din 19 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție.

În această ordine de idei, instanța de revizuire ajunge la concluzia că circumstanțele invocate de revizuent ca fiind nou-descoperite, și aduse în susținerea cererii de revizuire, nu corespund unei condiții obligatorii pentru a putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, și anume nu au existat anterior pronunțării hotărârii.

Cumulul ipotezelor relevante certifică în mod clar lipsa temeiurilor de retractare a hotărârii din 19 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție și de redeschidere a procesului. Această circumstanță desprinde simplul fapt al dezacordului revizuentului cu soluția dată de instanța de recurs.

Pertinentă speței Colegiul consideră și jurisprudența CtEDO, în care Înalta Curte a reiterat că, dreptul la o instanță garantat de art. 6 §1 din Convenție presupune respectarea principiului preeminenței dreptului. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare a cauzei. O abatere de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară prin circumstanțele unui caracter esențial și imperios (Josan v. Moldova, nr. 37431/02, § 25; Brumărescu v. România, nr.28342/95, §61; Ryabykh v. Rusia, nr.52854/99, §52).

Din considerentele menționate, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ lărgit al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire depusă de către Serghei Ciobanu împotriva hotărârii din 19 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Conform art. 195 și 230 din Codul administrativ și în conformitate cu art. 446, 447, 448 și 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Serghei Ciobanu împotriva hotărârii din 19 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție, adoptată în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de către Serghei Ciobanu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terț Serviciul de Informații și Securitate cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan

Victor Burduh

Maria Ghervas